

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2015, č. j. 2 Ad 57/2014 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2014, č. j. MPSV-UM/8800/14/4S-JČK.

Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, požádal o jeho ustanovení soudem. Usnesením ze dne 16. 6. 2015, č. j. 5 Ads 46/2015 - 31, Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele zamítl, neboť podle jeho názoru nebyly podklady poskytnuté stěžovatelem k doložení jeho majetkových poměrů dostatečné a nebyly tak splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, které jsou podle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podmínkou pro ustanovení zástupce. Soud tímto usnesením stěžovatele dále vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti. Současně jej poučil o tom, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude jeho kasační stížnost odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 6. 2015.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k odstranění této vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, stěžovatel ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil. O opakované žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce ze dne 7. 7. 2015 pak Nejvyšší správní soud již nerozhodoval, neboť stěžovatel neuvedl žádné nové skutečnosti, jež by nebyly posuzovány již při rozhodování o jeho předchozí žádosti. Stěžovatel tedy zůstal v řízení nezastoupen.

Co se týče námitky nesouladu povinného zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti, kterou stěžovatel vznesl ve svém podání ze dne 2. 7. 2015, nelze než konstatovat, že tento požadavek je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, což dokládá zejména judikatura Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. V usnesení ze dne 24. 1. 2005, č. j. 2 Afs 77/2004 - 85 (dostupné na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud zdůraznil, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem. Proto zákonná úprava uvedená v § 105 odst. 2 s. ř. s. volí požadavek na kvalifikované právní zastoupení fyzických či právnických osob záměrně, a to s ohledem na nezbytnost garantované profesní právní erudice zástupce. Nelze tedy dovodit, že by touto úpravou byl stěžovatel neúměrně (nedůvodně) zkrácen na svých ústavních právech, především na právu přístupu k soudu a na právu na právní pomoc v řízení před soudy. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti pak přispívá zejména k zajištění rovnosti účastníků řízení v tom smyslu, aby některý z nich neutrpěl újmu na svých právech právě v důsledku neznalosti zejména procesních ustanovení právního předpisu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 12. 1998, sp. zn. III. ÚS 229/98, dostupné na nalus.usoud.cz).

Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. července 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu